

προφορά, καὶ ἀρμονικὴ προσωπία τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου διεφθάρη. Ἡ διαφορὰ τῆς πεζῆς φράσεως ἀπὸ τὴν ποιητικὴν δὲν ἦτον πλέον γλώσσης ὀμιλουμένης πάνδημος συνήθεια, ἀλλὰ γλώσσης διδασκτικῆς, καὶ σπουδαιολογικῆς γραμματικῶν μάθημα. Ἐχρησιάσθη ἄρα ἐξ ἀνάγκης καὶ ὁ τύπος μιᾶς ἐκάστης τῶν ἀρχαίων διαλέκτων μεθοδικῶς νὰ κανονισθῇ, καὶ ἡ προσωπία τῆς φωνῆς διὰ σημείων νὰ προσδιορισθῇ. Ὄθεν εἰς αὐτὸ τὸ Μουσεῖον, ὃ καὶ συνήθως Σχολεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας ὀνομάζομεν, χρεωσθεῖ ἡ τῶν Ἑλλήνων ἀπογονία τὴν, μὲ ἀπειρον φιλοπονίαν, τεχνολογικὴν διαγνώρισεν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν λέξεων, τὴν μέθοδον τῆς συντάξεως, τοὺς κανόνας τῆς ὀρθογραφίας, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν εὐφυσάτην ἐφεύρεσιν τῶν τόνων, δι' ὧν τὸ ποσὸν τῆς φωνῆς τεχνικῶς ῥυθμίζεται. Ἐνὶ λόγῳ, τὴν συστηματικὴν Γραμματικὴν, δι' ἧς ἡ τέχνη ἀναπληροῦσα τὴν ἔξιν διετήρησε καὶ μετέδωκεν ἕως εἰς ἡμᾶς τὴν ἐναρμόνιον γλῶσσαν τῶν προπατόρων μας. Τότε λοιπὸν, ὡς ἐκ συστήματος, κατὰ τοὺς ἐν γένει διορισθέντας κανόνας τῆς Γραμματικῆς, διεκρίθη τεχνικῶς ὁ εἰδικὸς τύπος μιᾶς ἐκάστης τῶν πρωτογενῶν διαλέκτων, ἐφ' αἷς καὶ πέμπτη ἀνεγνωρίσθη Διάλεκτος ἡ ἐκ τῶν τεσσάρων συγκεκριμένη Κοινή.

§ 4ε. Αὐτὴ ὅμως ἡ Κοινὴ τῶν Ἑλλήνων Διάλεκτος δὲν ἦτον πλέον ἡ ἀρχαία ἐκείνη, καθ' ἣν ἔγραψεν ὁ Ὅμηρος, μήτε ἐκείνη, καθ' ἣν ἐστιχούρησεν ὁ Πίνδαρος. Ἡ ἡγεμονία τῶν Μακεδόνων, εἰς τὸ διάστημα τῆς μοναρχίας τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, καὶ ἔτι μάλλον εἰς τὸ διάστημα τῆς πολυαρχίας τῶν διαδόχων του, διέδωκεν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς αὐτάς τὰς Ἀθήνας, τὴν Μακεδονικὴν διάλεκτον, ἡ ὁποία, κατὰ μὲν τὴν ἀρχαίαν φωνὴν θεωρουμένη, ἦτον ἡ πρώτη διάλεκτος, ὅπου ὀνομάσθη Ἑλληνικὴ, καθ' ὅτι καὶ πρώτη χώρα, ὅπου ὀνομάσθη Ἑλλάς, ἦτον ἡ Μακεδονία, οὕτως ἐπικληθεῖσα ἀπὸ Μακεδόνα τοῦ

